

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Marka Bedřicha a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce **O. F.**, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem v Praze 4, Na Zlatnici 301/2, proti žalovanému **Krajskému úřadu Plzeňského kraje**, se sídlem v Plzni, Škroupova 18, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 5. 2014, č. j. DSH/6693/14, ve znění opravného rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 9. 2014, č. j. DSH/12276/14, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 8. 2015, č. j. 57 A 59/2014 – 35,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Skutkový stav

Rozhodnutím žalovaného ze dne 30. 5. 2014, č. j. DSH/6693/14, bylo jako nepřipustné zamítnuto odvolání právnické osoby Fleet control s. r. o. proti rozhodnutí Magistrátu města Plzně, odboru správních činností, oddělení dopravních přestupků, ze dne 1. 11. 2013, č. j. MMP/227078/13, kterým byla žalobci uložena podle ustanovení § 60 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, pořádková pokuta ve výši 500 Kč za bezdůvodné nedostavení se k podání vysvětlení dne 16. 10. 2013. Rozhodnutím žalovaného ze dne 24. 9. 2014, č. j. DSH/12276/14, bylo opraveno žalobou napadené rozhodnutí ohledně označení prvostupňového rozhodnutí Magistrátu města Plzně. Tato rozhodnutí napadl žalobce žalobou, kterou se domáhal jejich zrušení a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

Z obsahu spisového materiálu vyplývají následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné okolnosti:

Podle úředního záznamu Městské policie města Plzně ze dne 21. 8. 2013 v 17:18 hodin hlídka zaregistrovala vozidlo Honda Civic, zaparkované v Plzni, v Perlové ulici, v úseku označeném dopravní značkou IP12 (Rezervé parkoviště) s dodatkovou tabulkou „8 vozidel MP“. Ve 20:00 hodin bylo požádáno telefonicky o sejmutí technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla a byl ztotožněn žalobce, který uvedl, že chce věc předat správnímu orgánu k došetření. S touto osobou bylo současně sepsáno oznámení o podezření z přestupku, kde se uvádí, že přestupce se odmítl k přestupku vyjádřit a podepsat se. Žalobce byl předvolán správním orgánem prvního stupně k podání vysvětlení písemností ze dne 24. 9. 2013 na den 16. 10. 2013, přičemž zásilka mu byla doručena do vlastních rukou dne 27. 9. 2013. Žalobce se bez omluvy nedostavil.

Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byla žalobci uložena pořádková pokuta v částce 500 Kč s odůvodněním, že řádné doručení výzvy k podání vysvětlení je vykázáno dodejkou, přesto se jmenovaný k podání vysvětlení nedostavil, aniž by se omluvil s uvedením závažných důvodů nedostavení se. Tímto jednáním závažným způsobem ztížil postup řízení o přestupku. Požadované podání vysvětlení je nezbytné ke zjištění, zda žalobce byl řidičem vozidla v danou dobu. Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo doručeno do vlastních rukou žalobce dne 5. 11. 2013.

Dne 18. 11. 2013 bylo podáno odvolání označené jménem žalobce a podané zástupcem - společností Fleet control, s. r. o., se sídlem v Praze 1, Smetanovo nábřeží 14, prostřednictvím datové schránky, přičemž přílohou podání byla prostá kopie plné moci ze dne 30. 9. 2013. Výzvou ze dne 28. 11. 2013 správní orgán prvního stupně vyzval žalobce, pokud chce být v řízení o pořádkovém deliktu zastupován, aby správnímu orgánu prvního stupně ve lhůtě stanovené v příloženém usnesení doručil plnou moc k tomuto řízení, s poučením, že v případě marného uplynutí stanovené lhůty se podaným odvoláním nebude správní orgán zabývat. Výzva byla doručena do vlastních rukou žalobce dne 29. 11. 2013. Na výzvu nebylo reagováno.

Odvolací správní orgán výzvou ze dne 14. 5. 2014 vyzval právnickou osobu Fleet control, s. r. o., k doplnění plné moci ze dne 30. 9. 2013 s tím, že plná moc nebyla podepsána zaručeným elektronickým podpisem žalobce ani se nejedná o výstup autorizované konverze, ani nebyla dodána prvostupňovému či odvolacímu správnímu orgánu v originální listinné podobě. Současně byla společnost ve výzvě poučena o tom, že pokud by ve stanovené lhůtě, uvedené v příloženém a současně vydávaném usnesení, nebyla plná moc doplněna, nelze ji považovat za akceptovatelnou plnou moc podle ustanovení § 33 správního řádu. Výzva spolu s usnesením byly doručeny právnické osobě Fleet control, s. r. o. dne 14. 5. 2014.

Odvolací správní orgán v odůvodnění rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro nepřipustnost uvedl, že v dané věci účastník řízení měl podat odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí cestou svého údajného zástupce právnické osoby Fleet control, s. r. o., kdy k odvolání byla doložena jen kopie (scan) plné moci, která byla přílohou odvolání zaslaného datovou schránkou. Plná moc však nebyla podepsána zaručeným elektronickým podpisem zmocnitele ani se nejednalo o výstup autorizované konverze a plná moc nebyla správnímu orgánu prvostupňovému ani žalovanému v originální listinné podobě do dne rozhodování o odvolání dodána, přestože byl jak žalobce správním orgánem prvního stupně, tak podatel společnost Fleet control, s. r. o. (odvolatel), odvolacím správním orgánem k odstranění tohoto nedostatku vyzván. V současné podobě je tedy plná moc neakceptovatelná, neboť nebyla doložena ve stanovené lhůtě uvedeným způsobem, proto podané rozhodnutí bylo podáno nepřislušnou osobou, u které je na místě pochybovat, že je zmocněncem odvolatele, tedy je odvolání nepřipustné.

pokračování

II. Rozhodnutí krajského soudu

Krajský soud v Plzni žalobu zamítl rozsudkem ze dne 31. 8. 2015, č. j. 57 A 59/2014 – 35. Dospěl k závěru, že žalobní námitky nejsou důvodné. V projednávané věci správní orgány vyzvaly k odstranění nedostatku plné moci jak zástupce žalobce (výzva žalovaného), tak i přímo žalobce (výzva prvostupňového správního orgánu). Postup byl tedy v souladu s požadavky vyslovenými Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 29. 9. 2011, č. j. 4 As 27/2011 – 37, dostupném na www.nssoud.cz). Krajský soud neuznal ani žalobní tvrzení, podle něhož absentuje v usnesení ze dne 14. 5. 2014 řádné poučení o tom, jaké negativní následky může mít neodstranění vad plné moci na samotné rozhodnutí ve věci. Jak ve vyjádření k žalobě správně uvedl žalovaný, společnost Fleet control, s. r. o., byla dostatečně poučena o následcích nedoplnění plné moci (tj. že za plnou moc nebude vůbec považována), a to ve výzvě zasláné spolu s usnesením, jímž byla pouze stanovena lhůta k odstranění vytýkané vady. Obdobné poučení adresované přímo žalobci obsahovala i výzva ze dne 28. 11. 2013.

III. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

Včas podanou kasační stížností se stěžovatel domáhal zrušení rozsudku a vrácení věci krajskému soudu. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 12. 11. 2015, č. j. 2 As 255/2015 – 26, vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení doplnil kasační stížnost o důvody, pro které napadá označení rozsudek Krajského soudu v Plzni.

Stěžovatel v doplnění kasační stížnosti uvedl, že krajský soud nesprávně zjistil skutkový stav. Podle názoru stěžovatele měl odvolací správní orgán povinnost dříve, než odvolání zamítl jako nepřijatelné, snažit učinit veškeré nezbytné úkony za účelem objasnění, zda podatel odvolání byl zástupcem účastníka řízení (žalobce). Stěžovatel popřel, že by mu byla doručena výzva k doložení originálu plné moci ze dne 28. 11. 2013, kterou mu mělo být oznámeno, že má-li zájem být v řízení o pořádkovém deliktu zastoupen, má předložit správnímu orgánu plnou moc. Stěžovatel povinnost vyplývající z této výzvy splnil tím, že jeho zmocněnec předložil správnímu orgánu kopii plné moci, a tedy se nejednalo o výzvu, kterou by správní orgán dal účastníku řízení najevo, že doručenou plnou moc považuje za vadnou a vyzývá k odstranění jejích vad a k doplnění originálu podpisu na plné moci. Uvedená výzva tak není řádnou výzvou k odstranění vad podání, samotný žalobce k odstranění vady podání vyzván řádně nebyl, a tedy je rozhodnutí žalovaného přinejmenším předčasné. Krajský soud tedy nesprávně zjistil skutkový stav.

Jako druhý bod kasační stížnosti uvedl stěžovatel námitku, že postupem žalovaného správního orgánu bylo porušeno právo obviněného na obhajobu podle článku 37 odstavec 2 Listiny základních práv a svobod, když zmocněnec v řízení, které spadá do správního trestání, je obhájcem obviněného ve smyslu citovaného ustanovení Listiny. Pokud žalovaný odmítl s takovým obhájcem jednat, ač k tomu neměl právně relevantní důvod, protože kopie plné moci k prokázání zmocnění postačuje (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2014, č. j. 4 As 171/2014 – 26, dostupný na www.nssoud.cz) a v projednávané věci nevznikla konkrétní pochybnost o existenci zmocnění. Tím bylo zasaženo do ústavního práva stěžovatele na právní pomoc v řízení před správním orgánem o pořádkovém deliktu.

Žalovaný správní orgán ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že zcela setrvává na vydaném rozhodnutí a na obsahu vyjádření ke správní žalobě a zcela se ztotožňuje se závěry Krajského soudu v Plzni.

IV. Právní posouzení Nejvyšším správním soudem

Podle ustanovení § 37 odstavec 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit, nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne k tomu přiměřenou lhůtu.

Podání lze obecně charakterizovat jako projev vůle subjektu, který ho činí, a podle ustanovení § 37 odstavec 1 správního řádu představuje obecnou formu úkonu směřujícího vůči správnímu orgánu. Ke konkrétní formě tohoto úkonu správní řád v ustanovení § 37 odstavec 4 stanoví, že ho je možno učinit kromě tradičních způsobů (písemně nebo ústně do protokolu) také v elektronické podobě podepsané zaručeným elektronickým podpisem podle zákona č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. (dále jen zákon o elektronickém podpisu). Další technické prostředky (zejména dálnopis, telefax nebo veřejná datová síť bez použití zaručeného elektronického podpisu) jsou přípustné s podmínkou, že budou do pěti dnů doplněny nebo potvrzeny způsobem uvedeným v předchozí větě.

Správní řád upravuje tři základní technické způsoby, jimiž je možné podání učinit, aby s tímto úkonem účastníka byly spojeny právní účinky, a to písemně, ústně do protokolu nebo v elektronické podobě podepsané zaručeným elektronickým podpisem. Podání učiněné v jiné formě, např. prostřednictvím veřejné datové sítě (internetu) bez použití zaručeného elektronického podpisu, tj. běžným e-mailem, jako tomu bylo v projednávaném případě, přitom není a priori vyloučeno, pokud je následně (do 5 dnů) potvrzeno jedním ze tří shora uvedených technických způsobů preferovaných správním řádem. Tato „neformální“ či „nouzová“ forma podání je vhodná v těch případech, kdy zejména z časových důvodů nelze učinit podání v řádné formě, neboť lhůta je zachována, bylo-li původní „neformální“ podání učiněno ve stanovené lhůtě (srov. Vedral, J.: Správní řád, komentář, RNDr. Ivana Exnerová – Praha: BOVA POLYGON, 2006, s. 274).

To znamená, že podání učiněné prostřednictvím veřejné datové sítě - internetu - nemusí být podepsáno zaručeným elektronickým podpisem za podmínky, že je do pěti dnů potvrzeno v elektronické podobě podepsané zaručeným elektronickým podpisem, popřípadě doplněno písemně nebo ústně do protokolu. V nyní posuzované věci bylo dne 18. 11. 2013 podáno odvolání označené jménem žalobce a podané zástupcem – společností Fleet control, s. r. o. - prostřednictvím datové schránky, přičemž přílohou byla prostá kopie plné moci ze dne 30. 9. 2013. Stěžovatel ani označený zástupce své podání učiněné v elektronické podobě bez zaručeného elektronického podpisu, tj. podání učiněné mimo zákonem předepsanou formu, nijak nedoplňili.

Základním problémem právní jistoty úkonů učiněných prostřednictvím veřejné datové sítě (internetu) je skutečnost, že zprávy takto zaslané postrádají záruku, že byly poslány určitou osobou a že při jejich přenosu nedošlo k jejich pozměnění. Tento problém je řešen prostřednictvím elektronického podpisu, který spočívá v nahrazení klasického podpisu na papíru podpisem elektronického dokumentu, při současném zachování nebo dokonce zvýšení bezpečnosti.

Základní rámec právní regulace elektronického podpisu je dán zákonem o elektronickém podpisu, který rozlišuje elektronický podpis a zaručený elektronický podpis. Elektronickým podpisem se rozumí údaje v elektronické podobě, které jsou připojené k datové zprávě nebo jsou

pokračování

s ní logicky spojené, a které slouží jako metoda k jednoznačnému ověření identity podepsané osoby ve vztahu k datové zprávě [viz ustanovení § 2 písm. a) zákona o elektronickém podpisu]. Podle této definice se může jednat i o pouhý naskenovaný podpis, osobní identifikační číslo, stejně tak jako o pouhé jméno odesílatele uvedené v e-mailu atp. Zaručeným elektronickým podpisem se rozumí elektronický podpis, který splňuje následující požadavky:

1. je jednoznačně spojen s podepisující osobou,
2. umožňuje identifikaci podepisující osoby ve vztahu k datové zprávě,
3. byl vytvořen a připojen k datové zprávě pomocí prostředků, které podepisující osoba může udržet pod svou výhradní kontrolou,
4. je k datové zprávě, ke které se vztahuje, připojen takovým způsobem, že je možno zjistit jakoukoliv následnou změnu dat [viz ustanovení § 2 písm. b) zákona o elektronickém podpisu].

Zaručený elektronický podpis je informace v elektronické podobě, jejímž obsahem jsou digitální data, která podepisující osoba vytváří pomocí svého soukromého klíče a zajišťuje jimi integritu a nepopiratelnost původu podepsaných dat. Jde o bezpečnější formu elektronického podpisu, která svazuje podepsaný dokument s vlastníkem specifického šifrovacího klíče. Takový elektronický podpis umožňuje ověření, že odesílatel je skutečně tím, za koho se vydává, a že datová zpráva nebyla modifikována od doby svého podepsání. Zaručený elektronický podpis je tak v současné době jedním z hlavních nástrojů identifikace a autentizace osob v prostředí internetu, přičemž identifikaci lze zjednodušeně vymezit jako zjištění identity subjektu, zatímco autentizaci jako ověření, že subjekt je tím, za koho se prostřednictvím této identity vydává (srov. Smejkal, V. a kol.: Právo informačních a telekomunikačních systémů. 2. aktualizované a rozšířené vydání. C. H. Beck: Praha, 2004, s. 79). To je také důvodem, proč jednotlivé procesní právní předpisy postupně umožnily činit podání v elektronické formě (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, č. j. 9 As 90/2008 – 70, dostupný na www.nssoud.cz).

Z výše uvedeného je zřejmé, že pro to, aby elektronická komunikace účastníka řízení se správním orgánem měla předpokládané procesní účinky, je nutno používat elektronický podpis splňující požadavky ve smyslu zákona o elektronickém podpisu, případně dané elektronické podání doplnit způsobem předpokládaným ve správním řádu (ustanovení § 37 odstavec 4). Takové podání je pak postaveno naroveň klasickému podání v písemné podobě či ústnímu podání do protokolu. Pokud stěžovatel či jím zmocněný zástupce učinil podání, které by bylo opatřeno zaručeným elektronickým podpisem, ale postrádalo by některou z předepsaných obsahových náležitostí, bylo povinností správního orgánu v souladu s ustanovením § 37 odstavec 3 správního řádu stěžovatele vyzvat k jejich doplnění.

Stěžovatel namítal, že se měl odvolací správní orgán povinnost dříve, než odvolání zamítl jako nepřipustné, snažit učinit veškeré nezbytné úkony za účelem objasnění, zda podatel odvolání byl zástupcem účastníka řízení (žalobce). Stěžovatel popřel, že by mu byla doručena výzva k doložení originálu plné moci ze dne 28. 11. 2013, kterou mu mělo být oznámeno, že má-li zájem být v řízení o pořádkovém deliktu zastoupen, má předložit správnímu orgánu plnou moc. Stěžovatel povinnost vyplývající z této výzvy splnil tím, že jeho zmocněnec předložil správnímu orgánu kopii plné moci a tedy se nejednalo o výzvu, kterou by správní orgán dal účastníku řízení najevo, že doručenou plnou moc považuje za vadnou a vyzývá k odstranění jejích vad a k doplnění originálu podpisu na plné moci.

Uvedená argumentace není důvodná, neboť nemá oporu v soustředěném spisovém materiálu.

V nyní posuzované věci podala odvolání právnická osoba Fleet control, s. r. o., která odvolání ve věci stěžovatele doručila prostřednictvím datové schránky správnímu orgánu prvního stupně. V příloze tohoto elektronického podání byla doručena v podobě elektronického dokumentu plná moc ze dne 30. 9. 2013, kterou měl stěžovatel zmocnit ke svému zastupování společnost Fleet control s. r. o. Plná moc obsahovala nesprávný údaj o rozhodnutí o uložení pořádkové pokuty a nebyla podepsána zaručeným elektronickým podpisem zmocnitele. Zároveň se nejednalo o výstup autorizované konverze podle ustanovení § 22 zákona o elektronickém podpisu.

Nejvyšší správní soud proto zkoumal, zda správní orgány a krajský soud náležitě posoudily otázku nedostatku předložené plné moci a zda byla v řízení zachována práva účastníků řízení na spravedlivý proces tím, že správní orgány vedly účastníky řízení k odstranění případných vad plné moci. Bylo-li totiž podání učiněno přímo zmocněncem na základě plné moci prostřednictvím jeho datové schránky, pak musí být plná moc podepsána zmocnitelem. Je-li plná moc v podobě elektronického dokumentu připojena k podání, doručovanému prostřednictvím datové schránky zmocněnce, musí být buď podepsána zaručeným elektronickým podpisem zmocnitele, nebo musí jít o výstup autorizované konverze, tedy z podání musí po otevření přílohy (plné moci) vyplývat buď elektronický podpis zmocnitele, nebo ověřovací doložka autorizované konverze dokumentů. Nejsou-li splněny uvedené podmínky, je na místě postupovat podle ustanovení § 37 odstavec 3 správního řádu, podle něhož správní orgán vyzve podatele k odstranění vad podání ve stanovené přiměřené lhůtě.

Této povinnosti správní orgán dostal, když stěžovatele výzvou ze dne 28. 11. 2013, č. j. MMP/247741/13, vyzval k doručení plné moci k tomuto řízení v pětidenní lhůtě. Výzva byla doručena stěžovateli do vlastních rukou dne 29. 11. 2013. Stěžovatel na předmětnou výzvu nijak nereagoval.

Žalovaný správní orgán v rámci odvolacího řízení vyzval usnesením ze dne 14. 5. 2014, č. j. DSH/4404/14, také podatele odvolání (společnost Fleet control, s. r. o.) k doplnění plné moci a k tomu stanovil usnesením lhůtu. Stejně jako stěžovatel, i odvolatel na doplnění plné moci rezignoval, přestože mu výzva k doplnění originálu plné moci byla doručena do datové schránky dne 14. 5. 2014.

Podle ustanovení § 92 odstavec 1 správního řádu opožděné nebo nepřijatelné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřijatelné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.

Rozhodnutí správního orgánu vydané v režimu ustanovení § 92 odstavce 1 správního řádu je rozhodnutím ve smyslu ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s., které není vyloučeno ze soudního přezkumu. Rozhodnutím ve smyslu citovaného ustanovení je úkon správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti určitého subjektu. Procesně legitimován k žalobě je ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu (rozhodnutím). Žalobce, který v žalobě tvrdí, že byl zkrácen na svých právech rozhodnutím

pokračování

žalovaného, jenž podle jeho přesvědčení neprávem zamítl odvolání jako nepřípustné proti prvostupňovému rozhodnutí správního orgánu, je tudíž nepochybně legitimován k podání žaloby, v níž se takovému závěru brání. Takové rozhodnutí, vydané podle ustanovení § 92 správního řádu, je rozhodnutím ve smyslu ustanovení § 65 odstavec 1 s. ř. s., neboť na správní řízení je nutno nahlížet jako na uzavřený celek, v daném případě zakončený rozhodnutím o zamítnutí odvolání (po předchozím posouzení, zda neodůvodňuje obnovu řízení anebo změnu, nebo zrušení rozhodnutí v mimoodvolacím řízení). Pro posouzení věci je totiž určující, zda takové rozhodnutí je způsobilé zasáhnout do právní sféry fyzické nebo právnické osoby, přičemž k takovému zásahu může nepochybně dojít i rozhodnutím procesní povahy, nicméně spojeným s hmotněprávními aspekty (srovnej též rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 59/2004 - 66, dostupný na www.nsssoud.cz). Pokud žalovaný zamítl odvolání proti meritornímu rozhodnutí správního orgánu prvního stupně pro nepřípustnost, má takové rozhodnutí pro žalobce i hmotněprávní dosah, neboť je mu jím znemožněno otevřít otázku zákonnosti meritorního rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Pokud žalobce v žalobě žádá soud, aby otázku přípustnosti odvolání věcně posoudil, pak mu takové právo nelze odeprít; žalobní legitimace je zde založena pouhým tvrzením o zkrácení na právech. Soud pak přezkoumává pouze otázku, zda byly splněny podmínky pro zamítnutí opravného prostředku pro nepřípustnost.

V posuzované věci dospěl Nejvyšší správní soud – shodně jako žalovaný i krajský soud - k závěru, že podané odvolání proti rozhodnutí o uložení pořádkové pokuty stěžovateli bylo učiněno právníkou osobou Fleet control, s. r. o., která nebyla vzhledem k nedostatku akceptovatelné plné moci oprávněna učinit. Správní orgány tak vycházely ze skutkového stavu, který má oporu ve spisovém materiálu, a námitka stěžovatele o jeho nedostatečném zjištění není důvodná. Pokud jde o právní závěry vyplývající z takto zjištěného skutkového stavu, lze uzavřít, že se jedná o odvolání učiněné neoprávněnou osobou a tedy o odvolání nepřípustné. Argumentoval-li stěžovatel závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2014, č. j. 4 As 171/2014 – 26, dostupného na www.nssoud.cz), podle nichž kopie plné moci k prokázání zmocnění postačuje, není tato argumentace z důvodů zcela odlišných skutkových okolností přiléhavá. Také v rozsudku ze dne 5. 11. 2015, č. j. 2 As 110/2015 - 42, dostupného na www.nssoud.cz, vyplývá, že dostačuje-li předložení plné moci v kopii, je na její roveň postaven i scan plné moci zasláný e-mailem. V nyní posuzované věci však není splněna podmínka, podle níž musí být z plné moci i z navazujících podání zmocněnce patrné, že byl s věcí obeznámen, v plné moci uvedl také osobní údaje stěžovatele (datum narození, bydliště), správnou spisovou značku i číslo jednacích předvolání i údaje o místě a čase konání ústního jednání, proto nelze vycházet z předpokladu, že v projednávané věci nevznikla správnímu orgánu konkrétní pochybnost o existenci zmocnění, jak se mylně stěžovatel domnívá.

Pokud stěžovatel popřel, že by mu byla doručena výzva k doložení originálu plné moci ze dne 28. 11. 2013, kterou mu mělo být oznámeno, že má-li zájem být v řízení o pořádkovém deliktu zastoupen, má předložit správnímu orgánu plnou moc, toto tvrzení, které nebylo stěžovatelem jakkoli osvědčeno či prokázáno, uplatnil stěžovatel až v rámci podané kasační stížnosti. Jedná se o námitku, která není přípustná, neboť podle ustanovení § 104 odstavec 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.) nejsou přípustné důvody kasační stížnosti, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl. Možnost uplatnění této námítky je nepochybná, neboť z rozhodnutí žalovaného byla skutečnost zaslání výzvy stěžovateli zřejmá.

Na základě výše uvedených závěrů nemohl Nejvyšší správní soud přisvědčit ani druhému bodu kasační stížnosti, ve kterém stěžovatel namítal, že postupem žalovaného správního orgánu bylo porušeno právo obviněného na obhajobu podle článku 37 odstavec 2 Listiny základních

práv a svobod, když zmocněnec v řízení, které spadá do správního trestání, je obhájcem obviněného ve smyslu citovaného ustanovení Listiny. Dospěl-li soud k závěru o důvodné neakceptovatelnosti plné moci, předložené v řízení společností Fleet control, s. r. o., a zároveň nebyly zjištěny okolnosti, které by odůvodnily závěr o krácení stěžovatele na jeho procesních právech při odstraňování vad plné moci, nelze hovořit o zásahu do ústavního práva stěžovatele na právní pomoc v řízení před správním orgánem o pořádkovém deliktu.

V. Závěr a náklady řízení

Nejvyšší správní soud z uvedených důvodů neshledal důvodnou žádnou z námitek stěžovatele, týkající se tvrzených vad řízení před správním orgánem a nezákonnosti rozsudku krajského soudu.

Nejvyšší správní soud dále neshledal napadený rozsudek krajského soudu nepřezkoumatelným či nezákonným ani neshledal vadu řízení, proto kasační stížnost zamítl (ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle ustanovení § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití ustanovení § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. ledna 2016

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu